

har været krævet af Regeringen og Rigsdagen, saaledes med Hensyn til Opholdstiden her i Landet for Svenske samt til, at vedkommende ikke har oppebaaret Fatigunderstøttelse, selv kun paa Grund af Sygdom, og Beløbet er tilbagebetalt, men der er ingen Grund til i det her omhandlede Forhold at følge andre Regler for København end for det øvrige Land." Vi ville rimeligvis nok blive enige om at give Landstingets Udvalg Ret i, at der ikke er nogen Grund til dette. Hvorledes det er gaaet til, kan jeg ikke forklare — om der er andre, der kunne forklare det, ved jeg ikke, det skulde da være det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), som forleden Dag i et andet Forhold havde taget et forandret Standpunkt, grundet paa de økonomiske Forhold i København. Om det er samme Grund, der gør, at man ikke har turdet anbefale saa mange Ansøgere af Frygt for, at de skulde falde Kommunen til Byrde, og om Københavns Magistrat er bleven forledt af Allinge-Sandvig Kommune, der stillede sig paa lignende Maade i Fjor og for Resten har gjort det samme i Aar, det ved jeg ikke. Men at det er en Mærkelighed, at Københavns Magistrat, navnlig da den er en Magistrat, der har en saadan S sammensætning, har stillet sig saaledes, det tror jeg vi alle sammen kunne være enige om. Naar jeg fremhæver dette, er det, fordi jeg vilde finde det saare uheldigt, om der var mange Kommunalbestyrelser, der vilde gaa den Vej og derigenem søge om muligt at bringe Forstyrrelse ind i det gode Forhold, som nu er tilvejebragt angaaende dette Spørgsmaal. Det er saa meget mærkeligere, at Københavns Magistrat har kunnet gøre dette, som det jo er en Kendsgerning, at den langt overvejende Del af dem, der søge Indfødsret, er Smaafolk, økonomisk ret tarveligt stillede Medmennesker, som ønske at erhverve Indfødsret her for helt og fuldt ud at nyde de Rettigheder, som derved tillægges dem, og som dog ogsaa deltage i Landets Byrder efter deres Evne. Den Stilling, Københavns Magistrat indtager ved at søge at lægge dem Hindringer i Vejen, er i Strid med Udviklingen, og særlig synes den mig at staa i Modsætning til Socialdemokratiets Tankegang ellers, idet det jo ellers har Brødre overalt paa den ganske Jord og staa i særlig Grad i Broderforhold til de smaa i vore Nabolande. Derfor vil jeg haabe, at vore ærede Kolleger i Rigsdagen, som ellers dele Anskuelse med os, og som maaske endog sidde i Københavns Magi-

strat, ville gøre deres til, at vi ikke gaa videre ad denne Vej, men vende bort derfra og atter slaa ind paa de gode gamle Stier, som alle de Faktorer, der have med dette at gøre, ere blevne enige om at følge. Vi vide vel, at det ikke er afgørende, om en Kommunalbestyrelse giver Anbefaling eller ikke — derom er det Lovforslag, der foreligger her, jo et Vidnesbyrd —, men det er altid uheldigt, naar der kommer Uoverensstemmelse frem, og jeg haaber, de kunne blive afværgede fremtidig, saa vi ikke skulle faa nogen Strid derom.

Dette har jeg fundet Anledning til at bemærke, idet jeg i øvrigt anbefaler Lovforslaget til videre Fremme. Naturligvis vil der blive nedsat et Udvalg, thi der kan jo komme flere Ansøgninger om Optagelse, men Lovforslaget, saaledes som det foreligger, vil jeg anbefale til uforandret Vedtagelse.

Knuksen: I Anledning af de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem, som nu talte, skal jeg tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger. Den Udtalelse, som staa i Lovforslaget med Hensyn til Anbefaling af dem, der søge Indfødsret, nemlig at disse Ansøgere enten ere blevne anbefalede eller nægtede Anbefaling af den samlede Magistrat, er ganske urigtig. I den Tid, jeg har haft den Ære at sidde i Københavns Magistrat, har der ikke været forelagt den samlede Magistrat nogen Ansøgning angaaende Indfødsrets Meddelelse, og naar Anbefalingerne eller Anbefalingsnægtelserne altsaa fremtræde i den samlede Magistrats Navn, er dette derfor urigtigt, thi vi have ikke haft noget med disse Sager at gøre. Dette er noget, der maa skrive sig og skriver sig fra den Tid, da Socialdemokraterne endnu ikke havde Sæde i Magistraten, og det maa altsaa have været den enkelte Borgmester, som giver Anbefalingen eller nægter den. Jeg er imidlertid enig med det ærede Medlem i hans Udtalelser angaaende Adgangen og Retten til at faa Indfødsret, og da jeg personlig arbejder for, at saa mange som muligt af dem, der lægge deres Arbejde her i Landet, skulle have Adgang til de samme medborgerlige Rettigheder som vi andre, haaber jeg, at det bliver sidste Aar, at noget saadant som det her paatalte har fundet Sted, og jeg skal, saa vidt det staa i min Magt, sørge for, at samtlige Ansøgninger om Indfødsret blive forelagte den samlede Magistrat, saa at der kan fremkomme Udtalelser, som den samlede Magistrat kan staa ved, og som jeg da ogsaa, haaber jeg,